

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 63

בס"ד ערש"ק פ' מקץ שבת חנוכה כ"ז כסלו תשנ"ח

פנינים יקרים לחג החנוכה

זמן ימי חנוכה הוא בסוף החודש כשהלבנה במעוטה טרם כיסויה, זמן הדלקת נרות חנוכה וסוף היום ותחלת הלילה בשעה הדחוקה ביותר מזמן ניצוצי אור המאיר של בוקר יום המחרת, מקום הנחת נר חנוכה למטה מעשרה טפחים, וכפי שאמרו חז"ל (סוכה ה') מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה, ובצד שמאל (בהניחו ליד פתח הבית) שכידוע ששמאל מורה על הדינים וכיו"ב (הקשה שבמדות כידוע ליודעי ח"ן). וכל זה להורות לנו כוחה של אמונה שגם בזמן במקום ובכל אשר נראה לנו כגורע ביותר, הקב"ה יכול ומאיר לנו בתוך כל החשכות ועושה לנו ניסים וישועות הן בדרך הטבע והן שלא בדרך הטבע, ומתוך זה נלמד שכל נתייאש ח"ו מישועתנו כי קרובה לבא.

ולא מצאו פך אחד של שמן שלא היה בו להדליק אלא יום אחד (ג"א - אפילו יום אחד) ונעשה בו נס ודלק שמונה ימים (שבת כא) לכאורה למה הדליקו באותו לילה כשמצאו את פך השמן והרי לא ידעו שיתחולל הנס וא"כ הרי שוב למחר ועד עבור כמה ימים לא יוכלו בין כה להדליק עד שיעשו שמן בטהרה? מזה נלמד - כי גם כשנראה שלא יצא "תכלית" ממעשה המצוה בכל זאת חובה על האדם לקיימה באשר הוא שם עד כמה שבכוחו לעשות ולבטל כל החשבונות, ולאחר מכן יזכה לס"ד דוגמת נס פך השמן שהדליקו אותו מקצת שמצאו ולא חשבו מה יהיה למחרת ונעשה נס ויכלו לקיים המצוה כתקנה. (מערכי לב).

מצוה משתשקע חמה עד שתכלה רגל מן השוק (שבת כא) מפני מה אין קובעים בפירוש את הזמן אלא נותנים סימן בלבד? נר חנוכה צריך לשמש לכל אדם מישאל רמז ולימוד שהוא חייב להיות מתוך בטחון ולא לרצות "לכבוש את כל העולם" שכן "לא כל המרבה בסחורה מחכים" ושם שפך השמן שעל פי דרך הטבע היה מספיק ליום אחד בלבד להדלקה במשך שמונה ימים תמימים - כך יכול הקב"ה לעזור בידו של יהודי סוחר שיש לו רק מעט סחורה ומעט כסף. ולפיכך "מצוותה" משתשקע חמה שמש ההצלחה שוקעת לו, עליו להתעמק במצוה הזאת עד כדי כך "עד שתכלה רגל מן השוק" - עד שתתחילו להבין שאין יהודי צריך להיות רובץ עד שעה מאוחרת בשוק ואינו צריך להשתקע בעסקים יותר מדי. (בשם הרה"ק מסאסוב)

בשם המגיד (בס' נר ישראל) מה שמדליקין עתה בפנים שמחזיקים עצמינו שפלים מאוד בגלות וגם בפנים נמצא חיצוניות ומתקיים פתח ביתו מבחוץ כנ"ל. והכלל לבקש רחמים מהש"ת שיע"י הדלקת הנרות נוכל. לגרש מחשבות הרעות לפרוש מחיצוניות כנ"ל. וצריך האדם להאמין לחכמים שסמכו הרבה על נס הזה וקבעוהו לימים טובים לדורות:

איתא כי היונים בקשו לבטל ג' מצוות חודש שבת מילה. וקשה מה ענין חודש שביקשו לבטל יותר משאר מצוות. ונראה הפי שחידוש החודש שזה חרה להם שיהיה תלוי קדושת הזמנים בישראל כמ"ש ישראל דקדשינהו לזמנים. וז"ש בגמרא שאמרו כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל. וקשה ממ"נ קרי ליה אלוקי ישראל ואיך אין להם חלק. רק שאמונה זו רצו לבטל מבני ישראל שלא יאמינו שהקדושה משפעת כפי מעשיהם, ואשר יש לכם חלק דייקא, שמעשיהם מעוררין בשמים זהו רצו לבטל והקב"ה הוסיף לנו עוד על ידיהם חנוכה שהוא גם כן כדמיון החודש. (שפ"א חנוכה) ונראה לבאר דרך זה את הענין מדוע בעל הניסים מזכירים את "וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להורות להלל" שהרי לכאורה דבר זה שייך לומר בהלכות חנוכה ולא לאומרה בתפילת שמ"ע בברכת ההודאה אולם זה היה חלק מהנס כמבואר לעיל שעם ישראל יש יכולת בכוחו לשלוט בזמנים ולקבוע מועדים שהוא העם הנבחר וזה מה שהיונים רצו לקעקע, וקביעת חג החנוכה הוא חלק מהנצחון על היוונים וד"ל.

תשל"ד

משורשנו לאבינו שבשמים, קשר למציאות יביאנו לקיום עם הנצח לנצח.

משורשנו שהוא שפלותנו, אנו מכירים מציאות הבורא, ע"י מציאות השפלות שהוא הוא מציאות הנברא מתגלה ומתברר לנו מציאות הבורא, כמו שע"י מציאות התינוק ניכרת לנו מציאות האמא, כך גם רק ע"י מציאות שפלותנו, מציאות הנברא, - נגלה לנו הבורא! ובזאת אנו באים אל תכליתנו, זו התכלית של הידיעה שלא נדע כנאמר ע"י הרמב"ם ז"ל.

דרך זו אנו חיים את המלחמה התמידית בבחינת "והחיות רצוא ושוב", תמיד מלחמות, תמיד פחדים ותמיד סכנות שלא ניפול ח"ו ברשת היצר ובפח שטמן לרגלנו.

מלחמתנו היא על המטרה להגיע לשלימות, כאותן דרגות של אלו שהכירו את עצמם והשיגו שלימותם כשלימות הבורא וזה הביא אותם להתקשרות עם הנצח. וזאת היא גם תקותנו להגיע למצבם, וע"י כך תתפשט מציאות בוראנו בכל שרשי הנפש של עם ישראל וע"י כך נקבל דביקותו בשלימות, ולהגיע לתכלית שלימות משיח ושליו הגאולה ויקויים הכתוב "והשיב לב בנים על אבות וכו'", ואז יכלו כל הנשמות שבגוף וגם הגוף יגיע לשלימותו שלימות הנפש, ובה יכלה הגוף מהנפש, ומלכות הקדושה תתגלה על כל העולם כולו ויגאלנו שנית ברחמי הגדולים, וזו היא מטרת הקדושה המחכה לנו זה אלפי שנים, והבה נקוה שע"י עקשנותנו נזכה שזה יהיה בדורנו במהרה בימינו.

בכבוד רב

לכבוד ידיד נפשי היקר

לכאורה, אתה צריך להתפלאות על מניעת הכתיבה אליך במשך כל הזמן, אשר אתה לי ידיד וחבר נאמן ומסור שקשה למצוא הרבה כמותו, כזאת היא צורת ומידת הידידות והקשר בינינו, לפיכך פלא גדול הוא שאין כתיבה בינינו.

אבל יש חשבון של מעלה, המסבב את מניעת הכתיבה, כדי שעל ידי עצם אי-הכתיבה תתגבר הידידות בין שנינו, ידידות כזאת הנקנית והנוצרת דרך הנפש, וכי הגורמים הללו המונעים את הכתיבה, מביאים תחת זאת, ידידות נפש המתמשכת לקשר של האין סוף.

וזאת היא תכליתנו להגיע עם עבודתנו של הכנעה ושפלות להגיע להאין סוף, כזה הוא הקשר של נפשנו, כי ע"י מניעת הכתיבה מתגברים הגעגועים בנפש ע"י אותם הכאבים דייקא של אי-הכתיבה. לזכור במחשבה אשר במוח ולא לשכוח אף נשימה מהידידות שלנו, שאנו מקוים שתישאר לעולמי עד ולנצח נצחים עד ביאת הגואל ועד בכלל.

אני מודה לך מקרב לב על נדבת לבך שנדבת למטרת תמיכת עניים ע"י מוסדנו המשותף "יד עזרה", ואני מקוה שנדבותיך אלו הגיעו למטרה הנכונה כשאיפתך תמיד, והשי"ת יזכה אותך שתמיד תוכל לפזר מעותיך מתוך עושר וכבוד למטרה שתביא אותך לשורשך שעליך לתקן מאז חטא עץ הדעת עד גלגולך הזה, באופן ובבחינה כמו שדוד המלך ע"ה בא לשיא המטרה שלו של "וחטאתי נגדי תמיד", היינו לחוש תמיד את הסכנה שאנו שרויים בה, ועל ידה דייקא אנו מקשרים עצמנו

משיח וקול השופר יישמע אשר יצא מכח האחדות של עם ישראל ע"י הבחינה של וקול דממה דקה יישמע, שכולם יבואו להבחינה של "לך דומיה תהלה", וכל יימשך מעצם טבעו היותו בר ישראל להיות נכלל בהכלל ובטל אל השורש וזהו הבחינה והשעה של והשיב לב בנים על אבות ויהי רצון שיתקיים במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

אני מאחל לכם רוב נחת והרחבת הדעת מכל יו"ח וישמח את לבכם למעלה מימות ענויים וצערכם ודרך האמונה לא לדחוק את הקץ כי אם לעסוק בעבודה תמיד כמו שהבהמה אינה מבחנת בעבודתה כמה תלמים חרשה וכמה משאות נשאה אלא עובדת ועובדת בלי שום רגש ובלי שום סיפוק עצמי ובודאי שאין בפיא שום טרוניה על אדונה. כך צריכה להיות צורת עבודתנו את ה' אלוקינו צור חיינו ויסוד קיומנו.

רק בדרך עבודה זו אפשר לנו להינצל מן הסכנה התדירית האורבת לנו בכל עת ובכל שעה, כי על כך נאמר אדם ובהמה תושיע ה' אלו האנשים הערומים בדעת ומשימים עצמם כבהמה. ורק בדרך זו נינצל מן גלי המחשבות הזדוניות המגבירות על נפשנו את מדות הזעם והקפדנות אשר טבעם שהם מרחקים מאד את האדם מאת בוראו ומפילות את האדם קרבן לשיני הסטרא אחרא ומקבלת כח להאריך הגלות עד אין קץ רח"ל.

ויהי רצון שאתם ושכמותכם יזכו לעשות את העבודה הזאת לרפאות את שבר בית עמנו שה פזורה ולקבץ נידחנו מארבע כנפות הארץ ויוליכנו קוממיות לארצנו במהרה בימינו.

בידידות נאמנה

... אך נוסף לעבודה הנגלית נלוית תמיד עבודה מסותרת, פנימית, שאם אמנם אין איש מבחין בה, אבל גלויה היא לפני בוחן הכליות, זו מידת הדומיה. בחינת לך דומיה תהלה. דום לה' והתחולל לו, כגמול עלי אמו, וכפירש"י, גולם ללא ידיים וללא רגלים. כגולם של שתיקה מתוך הכנעת הלב לשמים. עבודת נפש זו מביאה את האחדות השלימות בין עם ישראל וכל התלאות אשר מצאתנו הם מתגברות היצר שמרגיש שקצו קרוב והוא מבקש להתחזק בכל כוחותיו להכניס חולשה ועצבות בלב כל אחד ועושה פירוד בין הדבקים ומרחיק לב אחד מעל לב רעהו.

וממנו ניקח לעבוד את ה' אלוקינו להתחזק כנגדו ולהבין שהכל סיבות מן השמים לעוררנו כדי שנהיה כלים מוכנים לקבל את האור של הגאולה וכעת הוא זמן הנסיון שנרצה לקבל את ההנאה העתידה לנו מאת הקב"ה, ולא ההנאה העכשוית שהיצר מעניק בדמיונות שהוא מדמיין להאדם, ע"י מדות הנפש שהאדם קשור בהן.

ובבוא השעה הגדולה, הגאולה השלימה שתצמח ע"י עבודת בני ישראל, כולם יזכו להתענג מזיו השכינה, כל אחד כפי מדרגתו, וכמו שמצינו אצל דוד המלך ע"ה ששלל המלחמה חולק חלק כחלק ליוצא לקרב וליושב על הכלים, כך גם יש חלק לכל ישראל, ולכל אחד שורש נשמה משלו. על הכלים, כך גם יש חלק לכל ישראל, ולכל אחד שורש נשמה משלו. על הכלים, כך גם יש חלק לכל ישראל, ולכל אחד שורש נשמה משלו. והכל יחד וכוללם יחד, וכעת היא שעת העבודה לעשות פרצות בחומת הגלות ומסך המבדיל, ואז יפתח השער הגדול של בחינת

מתוך שיחה שהיתה לי איתו אמר כי האדם צריך להגיע לדרגה כזו של בהמיות מוחלטת בבחינת "ואני בער ולא אדע, בהמות הייתי עמך" (תהלים ע"ג), כמו שהבהמה חיה רק בחוש שלה, היא חשה ומרגישה את בעליה נותן לחמה. כמ"ש "ידע שור קונוהו וחמור אבוס בעליו" (ישעיה א') ואת עבודתה למען בעליה היא עושה בלי כל מחשבה להרויח לקבלת פרס וטובה כלשהיא, ובכלל לא נוגע לה אם מעבודה זו בעליה גורף הון תועפות ובונה לו ארמונות מלכים, היא עושה את המוטל עליה במסירות, בנאמנות, ואינה חושבת אפילו על בהמיותה. כך האדם צריך לעבוד את קונו בבחינת "בהמות הייתי - עמך". ולא כל מחשבה שהוא מתעלה, ומתגדל ופועל רבות, אלא כשור לעול וכחמור למשא". אלא שבכל זאת יתרון לו מהבהמה, הרי זו הבחירה שיש לו לאדם. אבל בעצם מהי הבחירה, הרי אין אנו יכולים לזוז ולנוע אף איבר בלי השגחתו של הקב"ה וכיצד היא הבחירה, אלא שזו היא הבחירה האמיתית שידע האדם שאין לו בחירה. ומה היתרון של האדם על הבהמה, רק עם כח הדיבור שלו, וזה מה שתרם אונקלוס עה"פ "ויהי האדם לנפש חיה" (בראשית ב') ומתרגמין "והות האדם לרוח ממלא", ומהו הדיבור של האדם וזהי הבחירה שלו שצריך להכיר שאין לו כל אחיזה ומציאות, וצריך רק לזעוק ולהריע אל ה' יתברך. אלא שהאדם שוגה ומהדיבור שלו מגיע לרגש והתלהבות הנותנים לו מחשבה שהוא משהו, שבעצמו יכול להסתדר ולא להגרר אחרי יצרו הרע, וכך הוא יכול להכנס ברעיון של כפייה ח"ו. ולכן צריך להתגבר ולהתבונן שהוא רק בבחינת בהמה בחוש שלו ולא ברגש, כמ"ש דוד המלך "נפשי כגמול עלי אמו" (קל"ב) ורש"י אומר שם: "הנני עליך כמי שאין לו ידים ורגלים כגולם מוטל כנגדך" וממילא הוא נאחז בקדושה. והאדם אסור לו לחשוב שהוא בבהמיות אלא שהוא אפס ואין מוחלט בלתי לה' לבדו. וכל הבחירה שלו שהוא בוחר לצעוק אל ה' הצילני נא מיד ורדפי. וכאשר מסתכל האדם על כשלונותיו וכאביו ומתבונן איך אני חי ומתקיים וכיצד אין אני עושה כל הרע שבעולם, אין זאת אלא שמן השמים מסייעים לי להמנע מכל עברות ואז הוא מגיע ל"מבשרי אחזה אלוה" (איוב) ויש כח עליון המונע בעדו לפעול רעות, המדריך אותו ומכוון אותו ועל כל נשימה ונשימה תהלה י"ה. ואלה הם דברים התלויים כמו בחוש השערה דקה מן הדקה ורק צדיק האמת יודע להבחין בזה, כי בעצם הוא מרגיש בסכנה כי יש לו תורה ומעשים טובים ואשרי אדם מיוחד תמיד שמא מקבל את כל זה לעצמו והרי זה ח"ו מסך בינו לבין אביו שבשמים, לכן הוא צועק תמיד אל ה' להצילו שיוכל תמיד להיות בקרבתו.

בעז"ה ביום רביעי זאת חנוכה הבעל"ט נוסעים למירון בשעה 11 לפנה"צ

פרטים והרשמה בטל: 281535 - 050

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: ביהכנ"ס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 רמות: בביהכנ"ס ברח' רובין 18 בית צפפה: אצל הר"ר אברהם הררי

למי שיש לו שמחה ומעונין להופיע בעלון מתבקש להתקשר למערכת

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 40 ש"ח לשנה

השמחה במעונם

הר"ר יהודה פרוש ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר שמואל כץ ומשפ' לאירוסיה הבת

ה'ל ע"י
מערכת וחברותא
שני 3
טל: 5829688
ת"ר: 5080
ירושלים 91050